

Τάφος Ε

Χωρίς διακριτικό περίβολο, είναι χτισμένος νοτιοδυτικά, στην ίδια ευθεία και σε χαμηλότερο επίπεδο από τον τάφο Β. Ο θάλαμος έχει εσωτερικές διαστάσεις, μήκος 3,35, πλάτος 2,50 και ύψος 1,90 μ., η εσωτερική επιφάνεια είναι λεία και προσεκτικά επιχρισμένη, ενώ μία πορφυρή ταινία περιτρέχει τον τάφο σε ύψος 1,46 μ. από το δάπεδο. Κατά μήκος της νοτιοανατολικής πλευράς του εσωτερικού έχει πέσει το βάθρο και η επιτύμβια στήλη με ανθεμωτή επίστεψη. Είναι κατασκευασμένη από ντόπιο ασβεστόλιθο και στο ανθέμιο με διπλούς έλικες διακρίνεται η γραπτή διακόσμηση, η οποία επιτρέπει τη σύγκριση με τις πρώιμες στήλες της Ιωνίας, των αρχών του 5ου π.Χ. αι., και τη διαπίστωση των ιωνικών επιδράσεων στο μακεδονικό χώρο. Η πεσμένη στήλη με τον κυβόλιθο της βάσης της, καθώς και η έλλειψη εγκοπών για την ένθεση δοκαριού, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο τάφος δεν έφερε οροφή από λίθους και συνεπώς στεγαζόταν από πλέγμα ξύλων και κλαδιών.

Από την ανασκαφή του τάφου προέρχονται τμήμα αμφορέα τύπου Nola με απεικόνιση Αθηνάς, ενδιαφέροντα όστρακα ερυθρόμορφης αγγειογραφίας, πήλινα ειδώλια, τμήματα γυάλινων αγγείων, ενώ από χώρο εκτός του τάφου περισυλλέχτηκαν δύο τμήματα μαρμάρινων αγαλμάτων, χέρι λυγισμένο στον αγκώνα, μέρος του βραχίονα με τον πήχη ως τον καρπό, και άκρο πόδι, γυμνό πέλμα, που ανήκαν σε επιτάφια σήματα, πιθανόν και σε αετώματα.

Δυτικά του τάφου Ε σώζονται οι δύο μικρές πλευρές ενός περιβόλου από μικρές λιθοπλίνθους σωζόμενων διαστάσεων 3,14X2,20 μ., στο εσωτερικό του οποίου δεν εντοπίστηκε άλλη κατασκευή ή λακκοειδής ταφή. Το γεγονός αυτό με οδήγησε στην άποψη ότι ανήκε σε κατασκευή κρηπίδας για το βάθρο ενός σχεδόν ακέραιου (λείπουν μόνο τα μπροστινά πόδια) μαρμάρινου λιονταριού, το οποίο είχαν σκόπιμα θάψει λίγο παρακάτω, πιθανότατα για να το προστατεύσουν από τη διαρπαγή μετά τη σύληση. Το λιοντάρι έχει μήκος 1,20 μ. και εντάσσεται στις αρχές του 5ου αι. π.Χ.